

звернення – 25.10.2020).

2. Станіславська ОТГ. URL: <https://stanislavskaotg.dosvit.org.ua> (Дата звернення – 25.10.2020).

Дідух Іван Миколайович, *магістрант,*
Григорів Світлана Федорівна, *старша викладачка кафедри*
міжнародної економіки, маркетингу і менеджменту

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКО- АДМІНІСТРАТИВНОГО РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Вкрай важливим кроком у процесі впровадження реформи публічного управління, модернізації державної служби та управління людськими ресурсами є оптимізація системи центральних органів виконавчої влади. За роки незалежності України відбулося близько чотирьохсот трансформацій центральних органів виконавчої влади. Лише впродовж останніх років (починаючи з 2011 року, коли було ліквідовано урядові органи, в результаті чого кількість ЦОВВ зменшилася зі 111 до 74 органів) було здійснено декілька раз оптимізацію системи ЦОВВ. Це має важливе значення тому, що оптимізація системи ЦОВВ є структурною основою для реформування й модернізації державної служби, відкриває резерви для суттєвого скорочення видатків на управління в цілому та на персонал, наближає надання адміністративних послуг до споживача, сприяє скороченню контрольно-наглядових функцій та дерегуляції. Станом на 17.01.2018 року в Україні функціонувало

65 ЦОВВ, зокрема 18 міністерств, 20 державних служб, 14 державних агентств, 4 державних інспекцій, і 9 ЦОВВ з іншими назвами [3].

Усі наведені підходи розкривають різні аспекти реформування системи публічного управління, збагачують уявлення науковців щодо цього. Отже, теоретико - методологічні засади реформування державно-управлінських систем мають враховувати низку вимог:

- по-перше, державне управління повинно аналізуватися в контексті розвитку суспільного цілого (держави), стійкого соціально-економічного зростання;
- по-друге, суспільні цілі, яких стосується державне управління, повинні забезпечувати підтримку наявним позитивним тенденціям розвитку суспільства, бути реальними;
- по-третє, у зміст державного управління як теорії вчення повинно
- «укладатися» все ціле соціальної філософії (плюралізм думок, теоретичних підходів, соціальних технологій);
- по-четверте, державне управління має розглядатися в контексті практично-перетворювальної діяльності людини, тобто зі зміною

людським «Я» власного способу життя за принципом «виклик - реакція» [10, с. 14].

Враховуючи проведений аналіз, можна зауважити, що до основних проблем реалізації політико-адміністративного реформування системи публічного управління слід віднести наступні:

- по-перше, відсутність обґрунтованої та системної Концепції реалізації політико - адміністративного реформування системи публічного управління;
- по-друге, відсутність спеціально підготовлених кадрів в системі публічного управління, які здатні формувати державно - управлінські рішення та реалізовувати їх;
- по-третє, відсутні системні та оптимальні механізми реалізації політико - адміністративного реформування системи публічного управління;
- по-четверте, відсутність наступності під час проведення реформ в суспільстві та їх обґрунтованість. На нашу думку, одним із головних чинників розвитку держави, добробуту населення і формування громадянського суспільства є еволюційний розвиток публічного управління, формування державної політики з урахуванням попередніх тенденцій і досвіду. Саме такий шлях надає суспільству відчувати дієві реформи, а не бути заручником постійних політичних змін, які, як показує практика, не приносять користі ні державі, ні суспільству. Наступність державної політики передбачає продовження прогресивних змін та інновацій в суспільстві, які ефективно і результативно впливають на всі сфери життєдіяльності держави. Наступність державної політики спрямована на розвиток держави, досягнення поставлених попередніми управлінцями амбітних цілей і завдань;
- по-п'яте, відсутність науково обґрунтованих моделей оптимальної системи публічного управління, яку можливо реалізувати в Україні;
- по-шосте, відсутність системи оцінювання реформ в системі публічного управління;
- по-сьоме, повільна боротьба з корупцією, що впливає на якість не тільки соціально-економічних реформ, а й реформування системи публічного управління. Корупція не лише гальмує розвиток економіки та громадянського суспільства, але й несе загрозу сучасним реформам в Україні. Саме тому суспільство потребує від держави створення нових механізмів протидії корупції.

Таким чином, було систематизовані підходи до проблем реалізації політико-адміністративного реформування системи публічного управління. До таких проблем були віднесені наступні: відсутність обґрунтованої та системної Концепції реалізації політико-адміністративного реформування системи публічного управління; відсутність спеціально підготовлених кадрів в системі

публічного управління, які здатні формувати державно - управлінські рішення та реалізовувати їх; відсутні системні та оптимальні механізми реалізації політико-адміністративного реформування системи публічного управління; відсутність наступності під час проведення реформ в суспільстві та їх обґрунтованість; відсутність науково обґрунтованих моделей оптимальної системи публічного управління, яку можливо реалізувати в Україні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Гончарук Н. Т. Модернізація державної служби та управління людськими ресурсами в Україні / Н. Т. Гончарук, Л. В. Прудіус // *Аспекти публічного правління*. – 2018. – Том 6. – № 1-2. – С. 42-51.
2. Король В. Адміністративна реформа та перспективи розвитку місцевого самоврядування / В. Король. – Режим доступу: <http://dspace.meu.edu.ua/bitstream/316497/11531/1/Statia%2012.pdf>
3. *Модернізація державного управління та європейська інтеграція України* / авт. кол. : Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, Ю. П. Сурмін та ін. – . Київ: НАДУ, 2013. – 120 с

**Кедик Руслан Степанович, магістрант,
Горан Тетяна Анатоліївна, к.і.н., старший викладач кафедри,
міжнародної економіки, маркетингу і менеджменту**

ДЕЯКІ АСПЕКТИ РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ

«Раціональна бюрократія» М. Вебера, яка отримала широке визнання у ХХ ст., перетворилася у ХХІ ст. на негативне явище – бюрократизм. На сьогоднішній день в Україні триває четвертий етап боротьби з бюрократизмом в системі публічного управління, який розпочався в 2014 р. і пов'язаний з подіями Революції гідності. Реформування публічної служби було визначено як одне із пріоритетних в процесі євроінтеграційного зближення.

В 2016 р. Уряд затвердив Стратегію реформування державного управління до 2020 року, яка націлена на вдосконалення системи державного управління і підвищення рівня конкурентоспроможності України. Окрім того Стратегія покликана ліквідувати бар'єр між громадянами нашої держави та владними структурами, які повинні працювати в інтересах суспільства.

В 2017 р. уряд вніс поправки до Плану заходів із реалізації Стратегії та відтермінував його виконання. Відтерміновано було 4 із 6 напрямів реформ. Низька ефективність роботи державних службовців пов'язувалася з низькою мотивацією та нестабільністю в середині країни. В 2018 р. було затверджено нову редакцію Стратегії, яка повинна відповідати європейським стандартам державного управління програми SIGMA.

Як зазначає експерт групи «Реформа публічної адміністрації» Сергій Сорока станом на кінець 2018 року було виконано 74,5 % заходів Стратегії РДУ. Програма SIGMA та рейтинг Давоського форуму доволі низько оцінили стан державних інституцій в Україні. Так, відповідно до рейтингу Давоського форуму Україна займає 118 місце з 137 країн за ефективністю публічного управління [1].